

Sbírka zákonů a nařízení státu československého.

Částka 51.

Vydána dne 14. června 1921.

Obsah: (208.—212.) 208. Nařízení, jímž se určuje počátek účinnosti a provádí zákon ze dne 17. března 1921, č. 128 Sb. z. a n., o uznávání původnosti odrůd, uznávání osiva a sádí a zkoušení odrůd kulturních rostlin. — **209.** Nařízení, jímž se stanoví tituly pro kancelářské úředníky na státních školách průmyslových, odborných a obchodních. — **210.** Vyhláška o utvoření ústřední komise domácí práce pro výrobu oděvu a prádla. — **211.** Nařízení, kterým se provádí zákon o pamětních knihách obecních. — **212.** Nařízení, jímž mění se nařízení vlády republiky Československé ze dne 5. listopadu 1919, č. 607 Sb. z. a n., provádějící zákon o veřejných knihovnách obecních ze dne 22. července 1919, č. 430 Sb. z. a n.

208.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 2. června 1921,

jímž se určuje počátek účinnosti a provádí zákon ze dne 17. března 1921, č. 128 Sb. z. a n., o uznávání původnosti odrůd, uznávání osiva a sádí a zkoušení odrůd kulturních rostlin.

Dle §§ 15, 17 a 18 zákona ze dne 17. března 1921, č. 128 Sb. z. a n., nařizuje se toto:

§ 1.

Uznávání původnosti odrůd a uznávání osiva a sádí může být prováděno u všech plodin kulturních rostlin.

Z uznávání jsou vyloučeny kultury druhové a odrůdově smíšené, pokud jich třídění není snadno proveditelné a není vyloučena možnost sprášení.

§ 2.

Za původní odrůdu jest považovati takovou odrůdu, která prokazatelně byla získána soustavou šlechtitelskou prací; za uznané osivo a sád' jest považovati jen, co odpovídá všem požadavkům kladeným na dobré osivo a sád' a vyhovuje všem předpisům uznávacího řízení.

§ 3.

Pro uznané osivo a sád' ustanovují se 4 skupiny:

1. uznané osivo neb sád' původní odrůdy,

2. uznané osivo neb sád' prvního přesetí neb přesázení původní odrůdy,

3. uznané osivo neb sád' druhého a třetího, výjimečně i dalšího přesetí neb přesázení původní odrůdy,

4. uznané osivo neb sád' krajové odrůdy.

§ 4.

Počet členů Uznávací komise řídí se rozsahem očekávané práce; nejmenší počet jest 8, a to: předseda, místopředseda a 6 členů a stejný počet náhradníků; každý člen má odborného náhradníka. Náhradníci buďte zváni k poradám Uznávací komise jen v případě potřeby.

Členové a náhradníci musí být vzati mimo jiné z řad odborného úřednictva hlavní zemědělské korporace zájmové, z profesorů a učitelů zemědělských učilišť, výzkumných ústavů neb stanic z oboru semenářského, šlechtitelského a pro ochranu rostlin.

Ministerstvem zemědělství jmenovaní členové a náhradníci potvrdí přijetí funkce; členové a náhradníci, kteří nejsou veřejnými úředníky, současně písemně prohlásí, že úkol na se vzatý budou podle nejlepšího vědomí a svědomí vykonávat.

Nestačí-li členové Uznávací komise vykonávat včas v uznávacím období všechny přehledky polních kultur, je předseda Uznávací komise oprávněn přibrati k vykonání těchto náhradníky; nestačí-li k vykonání prací ani náhradníci, může jmenovati přehližitele polních kultur, kteří musí Uznávací komisi písemně se zavázati, že svěřenou funkci budou prováděti přesně dle instrukcí a nejlepšího vědomí a svědomí.

Jmenovací list ministerstva zemědělství neb hlavní zemědělské korporace zájmové jest majitelům legitimací.

Uprázdni-li se místo některého člena před uplynutím 3letého funkčního období, jmenuje ministerstvo zemědělství k návrhu Uznávací komise pro zbytek funkčního období členem jeho náhradníka.

Nemůže-li některý člen pro nemoc nebo jinou překážku zastávat své funkce, povolá předseda Uznávací komise na jeho místo náhradníka; je-li překážka trvalá, nebo nezúčastní-li se člen bez řádné omluvy 3 schůzí za sebou jdoucích, může ministerstvo zemědělství k návrhu Uznávací komise zprostiti ho členství komise a jmenovati jeho náhradníka členem. Na uprázdněná místa náhradníků navrhuje Uznávací komise ministerstvu zemědělství nové náhradníky na zbytek funkčního období.

Členství Uznávací komise je funkcí čestnou. Členové obdrží za činnost, mimo sídlo Uznávací komise nebo mimo své bydliště z příkazu předsedy konanou, náhradu stravného a hotových výloh.

Uznávací komise jsou oprávněny k úhradě výloh spojených s uznávacím řízením, vybíratí od žadatelů za provedené uznávací řízení původnosti odrůdy uznávací poplatek, jehož výši stanoví ministerstvo zemědělství k návrhu Uznávací komise.

Uznávací komise jsou oprávněny za uznávání osiva a sádky vybíratí uznávací poplatek, jehož výše stanovena bude způsobem, v předešlém odstavci vysloveném. Tento poplatek stanoven bude pro ha plochy přihlášené k uznávacímu řízení (základní uznávací poplatek) a pro q uznaného osiva neb sadby.

Základní uznávací poplatek musí býti zaplacen s přihláškou plodin k uznávacímu řízení a nevrátí se, nebude-li osivo neb sadba uznána.

§ 5.

Oblast působnosti jednotlivých Uznávacích komisí se určuje oblastí působnosti hlavních zemědělských korporací zájmových. Členové jedné komise nesmí zasahovati bez souhlasu druhé komise v její oblast.

§ 6.

Pro uznávání původnosti odrůd stanovuje se toto:

Uznání původnosti odrůdy uděluje se s platností od 1. srpna toho roku, v němž uznání ministerstvem zemědělství bylo uděleno, na dobu až 3 let.

Šlechtitel neb šlechtitelský podnik, který žádá o uznání původnosti odrůdy, musí svoliti, aby šlechtitelský podnik byl komisionálně prohlédnut; prohlídku provedou 2 členové Uznávací komise; jeden z těchto členů musí býti neinteresovaný odborník v ušlechťování.

Prohlédnuty musí býti laboratoře, šlechtitelské záznamy vztahující se na odrůdu k uznávacímu řízení přihlášenou, školky, rozmnožovací plochy a srovnávací pokusy s přihlášenou odrůdou, skladiště a veškerá ostatní zařízení, která pro řádné a cílevědomé vědění šlechtitelského závodu jsou nutná. Provozovacího tajemství šlechtitelského závodu (speciální metody, zařízení a pod.) musí býti dle možnosti šetřeno; členové komise jsou povinni považovati tato sdělení jako úřední tajemství.

O provedené prohlídce a event. posudku osiva sepíše komise podrobný protokol a předloží ho Uznávací komisi; tato projedná v sezení podrobně celý protokol přehlídkový a rozhodne hlasováním přítomných členů a event. náhradníků o tom, zda má býti ministerstvu zemědělství navrženo uznání původnosti odrůdy; při rovnosti hlasů rozhodne předsedající.

O průběhu jednání sepíše se podrobný protokol, který předloží se ministerstvu zemědělství současně s opisem protokolu přehlídkového a s návrhem na uznání či neuznání původnosti odrůdy.

Pěstuje-li šlechtitel neb šlechtitelský podnik osivo a sádky v oblastech více Uznávacích komisí, rozhoduje o původnosti pouze komise, v jejíž oblasti jest sídlo šlechtitelského závodu, kde ušlechťování se provádí; tato komise navrhuje ministerstvu zemědělství uznání původnosti.

Zahraniční šlechtitelé neb šlechtitelské podniky, kteří žádají o uznání původnosti odrůdy jimi v zahraničí ušlechťované, ale v Československé republice množené, musí prokázati Uznávací komisi, že zřídili aspoň na jednom množitelském objektu v republice Československé odbočnou šlechtitelskou stanici, vedenou odborným úředníkem-šlechtitelem, na které se provádí ušlechťování rostlin samosprašných od superelit počínajíc.

Ušlechťování rostlin cizosprašných povoluje se prováděti zahraničním šlechtitelům na vlastních stanicích, i když množení chtějí prováděti v Československé republice; v takových případech rozhoduje místo množení elit o příslušnosti Uznávací komise; v případě, že množení provádí se současně v několika uznávacích oblastech, určí komisi k uznávání původnosti odrůd ministerstvo zemědělství.

U zahraničních šlechtitelů neb šlechtitelských podniků, kteří mají šlechtitelské školky v Československé republice, provádí uznávání původnosti odrůdy Uznávací komise, v jejíž oblasti se nachází školka.

Ministerstvo zemědělství může v jednotlivých případech k návrhu Uznávací komise povolit zahraničním šlechtitelům neb šlechtitelským podnikům dovoz i větších množství elitního osiva ku množení, když z malých množství v republice Československé stávajících superelit není možno získati dostatečný materiál ku množení. Zahraniční šlechtitelé neb šlechtitelské podniky musí však příslušné Uznávací komisi jasně prokázati, že dovezené osivo jsou elity; od případu k případu mohou Uznávací komise připustiti úlevy, a to zvláště tehdy, když stát zahraničního šlechtitele neb šlechtitelského podniku postupuje obdobně vůči šlechtitelům neb šlechtitelským podnikům československým.

U označení odrůd uznaných za původní musí býti vždy uvedeno jméno neb sídlo šlechtitele neb šlechtitelského podniku. Při dalším ušlechťování původních odrůd jiného šlechtitele musí býti uvedeno před plným označením odrůdy původního šlechtitele též jméno neb místo šlechtitele neb šlechtitelského podniku, který odrůdu dále ušlechťoval. Druhý šlechtitel neb šlechtitelský podnik musí však dále prokázati, že odrůdu skutečně zlepšil. Při každé původní odrůdě musí býti též uvedeno, zda byla ušlechťována individuálním či hromadným výběrem.

§ 7.

Uznání osiva a sádí provede se na základě:

a) přehlídky polí, závodu, jenž osivo pěstuje, a v případě potřeby i pohotových zásob osiva neb sadby ve skladišti. K provedení této přehlídky stačí jeden člen Uznávací komise neb přehlížeč. O provedeném šetření a jeho výsledku pořídí se podrobný zápis, který se předloží Uznávací komisi.

Při množení elitního osiva neb sádí u dvou neb více množitelů v jedné neb několika

uznávacích oblastech jest šlechtitel neb šlechtitelský podnik povinen sám přihlásiti své množitele k uznávacímu řízení u Uznávací komise, v jejíž oblasti množitelský podnik se nachází; vydání uznávacího listu pro osivo neb sadbu původní odrůdy provedeno bude teprve po dohodě s Uznávací komisí, která rozhoduje o původnosti odrůdy;

b) odborného rozboru vzorku k dodávce pohotového osiva a sádí. Rozbor vzorku provede:

v Čechách s Vitorazskem: Kontrolní semennářská stanice rady zemědělské pro Čechy v Praze;

na Moravě s Valčickem a Slezsku s Hlučínskem: Moravský zemský výzkumný ústav zemědělský v Brně;

na Slovensku (mimo župu Zemplin, Abauj-Torna a Šáriš): Výzkumný ústav zemědělský v Bratislavě;

na Podkarpatské Rusi a v župě Zemplin, Abauj-Torna a Šáriš: Výzkumný ústav zemědělský v Košicích.

V případech, ve kterých toto nařízení se zmiňuje o ústavech a stanicích, jest jimi rozuměti ústavy a stanice v předešlém odstavci uvedené.

Ústavy a stanice provedou rozbor vzorků osiva a sádí dle zásad vydaných Svazem pro zemědělské a zemědělsko-průmyslové výzkumnictví v Praze. Rozbory musí se vztahovati na vše, co k posouzení osiva neb sádí bude žádoucí;

c) porady Uznávací komise, která přihlíží jednak k zápisu o přehlídce, jednak k rozboru zaslání vzorku.

Uznávací komise rozhodne pak hlasováním o uznání či neuznání; při rovnosti hlasů rozhoduje předsedající.

Při osivu a sadbě původních odrůd jest přípustný výběr individuální a hromadný. Šlechtitel musí prokázati šlechtitelskými záznamy, že od počátku ušlechťování odrůdy uplynula již doba potřebná k takovému rozmnožení osiva a sádí, jaké jest k uznávání hlášeno.

Uznání osiva a sádí platí jen pro sklizeň, pro níž provedeno bude uznávací řízení.

§ 8.

Ministerstvo zemědělství svolá Ústřední uznávací komisi do sídla ministerstva zemědělství dle potřeby, nejméně však dvakráte

za rok. Žádá-li o svolání některá Uznávací komise oznamující současně předmět porady, svolá ministerstvo zemědělství členy Ústřední uznávací komise do 4 týdnů po dojití návrhu.

Jednání Ústřední uznávací komise předsedá zástupce ministerstva zemědělství. O návrzích rozhoduje se hlasováním přítomných členů; při rovnosti hlasů rozhoduje předsedající.

Ministerstvo zemědělství jmenuje členy a náhradníky Ústřední uznávací komise k návrhu Uznávacích komisí.

Uprázdnil-li se místo některého člena před uplynutím 3letého funkčního období, jmenuje ministerstvo zemědělství pro zbytek funkčního období členem jeho náhradníka. Nemůže-li některý člen pro nemoc nebo jinou překážku zastávat své funkce, povolá ministerstvo zemědělství na jeho místo náhradníka. Je-li překážka trvalá nebo nezúčastnil-li se člen bez řádné omluvy 3 schůzí za sebou jdoucích, může ministerstvo zemědělství zprostiti ho členství Ústřední uznávací komise a jmenovati členem jeho náhradníka.

Na uprázdněná místa náhradníků navrhuje Uznávací komise ministerstvu zemědělství nové náhradníky na zbytek funkčního období.

Členství Ústřední uznávací komise je funkcí čestnou. Uznávací komise nahradí členům, kteří nebydlí v místě Ústřední uznávací komise, za každé zasedání, jehož se zúčastnili, náhradu stravného a hotových výloh.

§ 9.

Předmětem zápisu do knihy původních odrůd jest:

1. jméno šlechtitele, případně šlechtitelského podniku a přesná adresa,
2. slovní označení odrůdy,
3. ochranná známka,
4. metoda ušlechťovací,
5. podstatné vlastnosti odrůdy,
6. materiál pro ušlechťování odrůdy, od kterého se vyšlo,
7. údaje, po jaké stránce byla odrůda zlepšena,
8. doba, pro kterou jest původnost přiznána.

§ 10.

Předmětem zápisu do soupisu osiv a sádí jest:

1. jméno pěstitele, případně pěstitelského podniku a přesná adresa,
2. slovní označení osiva neb sádě,
3. případná ochranná známka,
4. množství osiva neb sádě, které bylo uznáno.

§ 11.

Hlavní zemědělské korporace zájmové zasílají opisy soupisů osiv a sádí při původních odrůdách ministerstvu zemědělství a příslušnému ústavu neb stanici, které je uschovávají po dobu udržování osiv a sádí ve sbírce typických vzorků zrna, klasů, resp. plodů.

Ústavy neb stanice mají právo od uchazečů o uznání vyžádati si vhodné vzorky.

§ 12.

Pěstitel osiva a sádí všech skupin § 3 jest povinen prodávati přesně podle toho vzorku pohotového prodejného zboží, podle kterého bylo uznání vysloveno. Bylo-li uznání osiva neb sádí v uznávacím listě učiněno závislým na splnění nějaké podmínky, musí tato býti před prodejem osiva neb sádě splněna. Uznání osiva neb sádě smějí býti prodávána jen z přehlížených a z uznávacího řízení nevyřazených a ovzorkovaných ploch.

§ 13.

Odběratelé uznaných osiv a sádí jsou povinni vzít při dojití zásilky o váze nad 50 q úřední vzorek a zaslati jej ústavu neb stanici, která rozbor vzorků pro uznávací řízení provedla. Ústav neb stanice provede zdarma rozbor vzorku a sdělí výsledek zasílateli.

Aby ústavy a stanice mohly zjistiti, zda odběratelé uznaných osiv a sádí zaslali vzorky ku dodatečné kontrole, jsou pěstitelé a pěstitelské podniky povinni vésti záznamy o prodeji uznaného osiva a sádí s uvedením jména, bydliště a odebraného druhu, odrůdy a množství osiva a sadby a po skončeném vypravení zboží zaslati záznamy příslušnému ústavu neb stanici.

§ 14.

Obal každé zásilky uznaného osiva původní odrůdy musí býti uzavřen plombou. Plombo-

vání provede na požádání příslušný ústav neb stanice za poplatek, který stanoví ministerstvo zemědělství; drobným pěstitelům a pěstitelským podnikům mohou ústavy a stanice dle volného uvážení poskytnouti vhodné úlevy. Nedá-li pěstitel neb pěstitelský podnik plombování provéstí ústavem neb stanicí, musí obal opatřiti plombou vlastní.

Obaly zásilek osiva původních odrůd musí býti při vývozu do zahraničí ve množství nad 50 q plombovány příslušným ústavem neb stanicí.

§ 15.

Při dopravě drahou neb loďí musí býti každá zásilka uznaného osiva neb sádky v dopravních dokladech uvedena příslušným označením dle § 3.

Ústavy a stanice mají právo prováděti revize na drahách, lodích, u šlechtitelů, šlechtitelských a pěstitelských podniků za tím účelem, aby kontrolovaly, zda šetřeny jsou předpisy zákona ze dne 17. března 1921, č. 128 Sb. z. a n., a nařízení na základě tohoto zákona vydaných; zjištěné porušení těchto předpisů musí hlásiti příslušným Uznávacím komisím, pokud se těchto dotýkají.

§ 16.

Ministerstvo zemědělství určí vyhláškou v Úředním listě republiky Československé podrobnosti zásad, podle nichž se má prováděti uznávání původnosti odrůd a uznávání osiva a sádky kulturních rostlin.

§ 17.

Zákon ze dne 17. března 1921, č. 128 Sb. z. a n., o uznávání původnosti odrůd, uznávání osiva a sádky a zkoušení odrůd kulturních rostlin, a toto nařízení, vydané k jeho provedení, nabývají účinnosti dnem 15. června 1921.

Provedením tohoto zákona pověřuje se ministr zemědělství v dohodě s ministry průmyslu, obchodu a živností, spravedlnosti a vnitra.

Černý v. r.

Dr. Popelka v. r.	Hanačík v. r.
Dr. Kovařík v. r.	Dr. Fatka v. r.
Dr. Mičura v. r.	Dr. Brdlík v. r.
Dr. Hotowetz v. r.	Dr. Gruber v. r.
Husák v. r.	Dr. Šusta v. r.
Dr. Burger v. r.	Dr. Procházka v. r.

Dr. Fajnor v. r.

209.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 2. června 1921,

jímž se stanoví tituly pro kancelářské úředníky na státních školách průmyslových, odborných a obchodních.

Na základě § 40 zákona ze dne 21. ledna 1914, č. 15 ř. z. (služební pragmatiky), se nařizuje:

§ 1.

Pro kancelářské úředníky na státních školách průmyslových, odborných a obchodních, v to počítajíc kancelářské úředníky ustanovené dle zákona ze dne 18. února 1919, č. 89 Sb. z. a n., ustanovují se tyto tituly:

pro XI. třídu hodnostní titul: kancelista,

pro X. třídu hodnostní titul: kancelářský oficiál,

pro IX. třídu hodnostní titul: vrchní kancelářský oficiál.

§ 2.

Nařízení toto nabývá účinnosti dnem vyhlášení. Jeho provedením se pověřuje ministr školství a národní osvěty.

Černý v. r.

Dr. Popelka v. r.	Dr. Šusta v. r.
Dr. Kovařík v. r.	Dr. Procházka v. r.
Dr. Gruber v. r.	Dr. Fajnor v. r.
Dr. Mičura v. r.	Dr. Burger v. r.
Dr. Brdlík v. r.	Hanačík v. r.
Dr. Hotowetz v. r.	Dr. Fatka v. r.
Husák v. r.	

210.

Vyhláška ministra sociální péče ze dne 31. května 1921

o utvoření ústřední komise domácí práce pro výrobu oděvu a prádla.

Ve smyslu § 9 zákona ze dne 12. prosince 1919, č. 29 Sb. z. a n. roku 1920, o úpravě pracovních a mzdových poměrů domácí práce, zřizují ústřední komisi domácí práce pro výrobu oděvu a prádla se sídlem v Praze.